

Sygn. akt VIII C 3855/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G. (1)

przeciwko R. W. (1)

o zapłatę

1. oddala powództwo,

2. zasądza od powoda R. G. (1) na rzecz pozwanego R. W. (1) kwotę 1.100 zł. (jeden tysiąc sto złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. nakazuje pobrać od powoda R. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 1.690,73 zł. (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 3855/14

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2014 roku powód R. G. (1), reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. W. (1) powództwo o zapłatę kwoty 2.000 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2014 do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 25 maja 2014 roku zawarł z pozwanym umowę o wykonanie remontu należącego do niego mieszkania. Zgodnie z § 3 powyższej umowy pozwany zobowiązał się do wykonania prac do dnia 30 czerwca 2014 r., przy czym następnie strony przedłużyły termin do dnia 5 lipca 2014 r. Z kolei w § 8 umowy strony zastrzegły obowiązek zapłaty kary umownej w kwocie 2.000 zł. na wypadek nieterminowego zakończenia prac remontowych. Ponieważ R. W. (1) nie wykonał wszystkich umówionych prac w zastrzeżonym terminie, powód w dniu 22 lipca 2014 r. wysłał do niego wezwanie do zapłaty kwoty 2.000 zł.

(pozew k. 3-4)

Na rozprawie w dniu 16 lipca 2015 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko, natomiast pozwany reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

(protokół rozprawy k. 25- 26)

W piśmie procesowym z dnia 17 lipca 2015 r. pełnomocnik pozwanego wnosząc o oddalenie powództwa, podniósł zarzut nieistnienia podstawy faktycznej i prawnej powództwa oraz żądanie rażąco wygórowanej kary umownej wobec wykonania zobowiązania w znacznej części. Strona pozwana potwierdziła, że umowa nie została wykonana w umówionym terminie, jednak było to spowodowane okolicznościami, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności.

(pismo procesowe k. 27- 29)

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska procesowe.

(protokół rozprawy k. 187- 188)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2014 roku R. G. (1) zawarł z R. W. (1) umowę o wykonanie remontu w lokalu mieszkalnego położonego w Ł. przy ul. (...). Pozwany zobowiązał się do wykonania prac w łazience, przedpokoju, kuchni oraz w małym i dużym pokoju, szczegółowo wymienionych w § 1 umowy. Zgodnie z § 3 powyższej umowy pozwany zobowiązał się do wykonania prac do dnia 30 czerwca 2014 r. Z kolei w § 8 umowy strony zastrzegły obowiązek zapłaty kary umownej w kwocie 2.000 zł. na wypadek nieterminowego wywiązania się z umowy.

(umowa o wykonanie remontu mieszkania k. 7- 8, zeznania powoda k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem powoda k. 25 v.)

W jedną z niedziel R. W. (1) i M. G. spotkali się w markecie budowlanym Castorama w Ł. przy ul. (...) w Ł., w celu wyboru i zakupu materiałów budowlanych do remontu mieszkania. Większość potrzebnych materiałów, w tym kleje, wybrał pozwany.

(zeznania M. G. k. 142)

R. W. (1) położył na ścianach w dużym i małym pokoju gładź, przeniósł kilka gniazd elektrycznych. Następnie pozwany rozpoczął kładzenie płytek w przedpokoju oraz w kuchni. R. W. (1) wykonał również zabudowę pieca gazowego. Strony rozszerzyły zakres umowy o stelaż pod telewizor, który pozwany wykonał. W dużym i małym pokoju pozwany wykonał wszystkie umówione prace.

(zeznania powoda k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem powoda k. 25 v., zeznania pozwanego k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem pozwanego k. 26)

W dniu 5 lipca 2014 r. strony przedłużyły termin do zakończenia prac remontowych do tego dnia. Strony przedłużyły termin zakończenia prac remontowych z uwagi na dostawanie się wody z zewnątrz na skutek opadów deszczu. Woda dostawała się do środka lokalu mieszkalnego przez szyb wentylacyjny.

(umowa o wykonanie remontu mieszkania k. 8, zeznania powoda k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem powoda k. 25 v., zeznania pozwanego k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem pozwanego k. 26)

Z powodu dostawania się wody R. W. (1) musiał przerwać prace remontowe. Pozwany rozmontował stelaż pod zabudowę pieca w łazience. Powód wstawił osuszacz, który pozwany musiał codziennie opróżniać z nagromadzonej wody.

(zeznania pozwanego k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem pozwanego k. 26, zeznania powoda k. 177)

Doszło do zalania z przewodów kominowych. Woda gromadziła się w obudowanej z płyt G- K części odprowadzanych elementów kominowych. Na skutek odkrycia powyższych elementów doszło do zalania łazienki. W związku z tym konieczne stało się dodatkowe osuszenie pomieszczeń. Czas osuszania był wydłużony z uwagi na to, że pomieszczenia łazienki i przedpokoju są bez otworów okiennych, co zmniejszało cyrkulację powietrza. Ścianki działowe w lokalu powoda były nowowytbudowanymi, w związku z czym wymagały naturalnego osuszania. W przypadku robót wykonywanych w lokalu powoda zaistniały nieprzewidziane okoliczności, które w sposób bezpośredni miały wpływ na czas wykonania robót. Wykonywanie dalszych prac wykończeniowych wymagało bezwzględnie usunięcia skutków zaistniałej sytuacji.

(opinia biegłej k. 97- 105)

Pod koniec czerwca 2014 R. W. (1) zamontował sedes w mieszkaniu sąsiadki powoda, A. L.. Montaż zajął pozwanemu kilka godzin.

(zeznania świadka A. L. k. 188)

R. G. (1) nie zgodził się na kolejne przedłużenie terminu zakończenia prac, ponieważ ponosił koszty wynajmu mieszkania w Ł. i K.. dniu 5 lipca 2014 r. pozwany zwrócił powodowi klucze do mieszkania oraz pilota do bramy.

(umowa o wykonanie remontu mieszkania k. 8, zeznania powoda k. 176 w zw. z informacyjnym przesłuchaniem powoda k. 25 v. oraz k. 177)

Pismem z dnia 22 lipca 2014 r. osoba działająca w imieniu powoda wezwała R. W. (1) do zapłaty kwoty 2.006,41 zł. tytułem kary umownej zastrzeżonej w umowie z dnia 25 maja 2014 roku wraz z odsetkami ustawowymi.

(wezwanie do zapłaty k. 9, dowód nadania k. 10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił nadto dowód z przesłuchania stron oraz zeznania świadków R. G. (2) i S. K.. Ponadto Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne na dowodzie z opinii biegłej E. D.. Wymieniona opinia była jasna, kategoryczna i spójna. Co prawda powód kwestionował opinię biegłej E. D. wskazując, że podana w opinii temperatura otoczenia mieściła się w granicach temperatury przyjętej przez producenta zaprawy i kleju do wykonywania prac remontowych. Jednak biegła w uzupełniającej opinii pisemnej odpowiedziała w wyczerpujący sposób na powyższe zarzuty zwracając uwagę na to, że zgodnie z zaleceniami producenta zaprawy klejącej, prace należało wykonywać w suchych warunkach.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie R. G. (1) wniósł o zasądzenie od R. W. (1) kwoty 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2014 do dnia zapłaty, tytułem kary umownej za nieterminowe wykonanie prac objętych umową z dnia 25 maja 2014 roku.

Na wstępie należy podkreślić, że pomiędzy R. G. (1), a R. W. (2) doszło do zawarcia umowy, na mocy której pozwany zobowiązał się do wykonania prac szczegółowo wymienionych w § 1 umowy w łazience, przedpokoju, kuchni oraz w małym i dużym pokoju, w lokalu mieszkalnym położonym w Ł. przy ul. (...). Zawarta przez strony umowa, jest umową o dzieło, gdyż zawiera wszelkie elementy przedmiotowo istotne tejże umowy. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. O zakwalifikowaniu umowy do danego typu, decyduje zaś jej treść ustalona przez strony. Umowa o dzieło jest umową określonego rezultatu, ma na celu wytworzenie dzieła. W niniejszej sprawie znajdują

zatem zastosowanie postanowienia zawartej przez strony umowy o dzieło oraz przepisy Kodeksu cywilnego, w tym dotyczące kary umownej.

Zgodnie z art. 483 § 1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy, czyli kary umownej. W § 8 umowy z dnia 25 maja 2014 roku strony zastrzegły obowiązek zapłaty kary umownej w kwocie 2.000 zł. na wypadek nieterminowego wywiązania się z umowy. Nie ulega wątpliwości, że określone w umowie prace remontowe nie zostały zakończone w zakreślonym, a następnie prolongowanym terminie. Jednak strona pozwana wnosząc o oddalenie powództwa powołała się na treść art. 471 kc, z którego wynika, że dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany twierdził właśnie, że niewykonanie zobowiązania wynikało z okoliczności niezależnych od niego. W ocenie Sądu ze stanowiskiem R. W. (1) należy się zgodzić.

Powodem przedłużenia terminu zakończenia prac remontowych było rozszerzenie ich zakresu o wykonanie stelaża pod telewizor. Poza tym R. W. (1) zeznał, że pozwany dwu lub trzykrotnie zmieniał miejsce położenia gniazd elektrycznych. Jednak główną przyczyną przedłużenia terminu zakończenia prac remontowych było dostawanie się wody do mieszkania na skutek opadów deszczu. W zakresie przyczyn przedłużenia terminu zakończenia prac remontowych nie było sporu pomiędzy stronami. R. G. (1) potwierdził zarówno zlecenie dodatkowej pracy w postaci stelaża pod telewizor, jak i okoliczność dostawania się w wody z zewnątrz budynku. R. W. (1) zeznał, że gdyby wiedział o zawilgoceniu przed podpisaniem umowy, to inaczej rozplanowałby pracę, maszyny osuszające pracowałyby od samego początku, a termin zakończenia prac byłby dłuższy o tydzień czasu. Natomiast gdyby pozwany kontynuował swoją pracę doprowadziłoby to do odparzeń.

Wersja R. W. (1) znalazła całkowite potwierdzenie w opinii biegłego E. D.. W pisemnej opinii biegła jednoznacznie stwierdziła, że w przypadku robót wykonywanych w lokalu powoda zaistniały nieprzewidziane okoliczności, które w sposób bezpośredni miały wpływ na czas wykonania robót. Wykonywanie dalszych prac wykończeniowych wymagało bezwzględnie usunięcia skutków zaistniałej sytuacji.

W ocenie Sądu zeznania M. G. nie mogą świadczyć o odpowiedzialności pozwanego za nie dotrzymanie terminu zakończenia prac remontowych. Co prawda żona powoda zeznała, że większość potrzebnych materiałów do przeprowadzenia prac, w tym kleje, wybrał pozwany podczas zakupów w markecie budowlanym. Jednak R. W. (1) wyjaśnił, że w momencie przystąpienia do wykonywania umowy nie zdawał sobie sprawy z zawilgocenia lokalu mieszkalnego powoda.

Podobnie Sąd ocenił zeznania A. L., z których wynika, że pod koniec czerwca 2014 r. przez kilka godzin pozwany montował w jej lokalu sedes. Intencją strony powodowej, zgłaszając ten wniosek, było z pewnością udowodnienie, że pozwany nie wykonał w terminie swojego zobowiązania, gdyż podejmował w tym czasie inne czynności. Jednak nie można zapominać, że w pewnym okresie czasu wykonywanie jakichkolwiek prac remontowych w mieszkaniu powoda było niemożliwe z powodu zbyt wysokiej wilgotności.

W związku z tym, że niewykonanie zobowiązania przez R. W. (1) w umówionym terminie było następstwem okoliczności, za które pozwany nie odpowiadał, należało powództwo oddalić, co Sąd uczynił orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony powodowej zwrot kosztów procesu. Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 1.100 zł i obejmowały koszty zastępstwa adwokata w kwocie 600 złotych – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz 500 zł. tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Ponadto Sąd nakazał pobrać od R. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 1.690,73 zł. tytułem zwrotu poniesionych tymczasowo kosztów sądowych. Na powyższe koszty złożyły się 280 zł. tytułem zwrotu kosztów stawienia świadka R. G. (3) (postanowienie k. 62 akt sprawy), 1215,07 zł. tytułem części wynagrodzenia biegłej E. D. za wydanie pisemnej opinii, przyznanej postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2016 r. (k. 122), 225,67 zł. i 319,99 zł. tytułem części wynagrodzenia biegłej E. D. za wydanie pisemnej opinii uzupełniającej, przyznanej postanowieniem z dnia 21 lutego 2017 r. (k. 163). Od sumy powyższych wydatków- 1.760,73 zł. Sąd odjął kwotę 70 zł. tytułem nadpłaconej części opłaty od pozwu, co dało kwotę 1.690,73 zł.